

Irlandia Północna

Najlepsze rzeczy do zobaczenia i zrobienia

Przetłumaczone automatycznie

© backpackandsnorkel.com

Contents

1. Dlaczego warto odwiedzić Irlandię Północną?	4
2.1 Zastrzeżenie	5
2.2 Prawa autorskie	6
3. Ogólne informacje o Irlandii	7
3.1 Ile czasu potrzebujesz na wizytę w Irlandii Północnej?	7
3.2 Jaki jest najlepszy czas na wizytę w Irlandii Północnej?	8
3.3 Najważniejsze wydarzenia w historii Irlandii Północnej	10
3.4 Prowadzenie samochodu w Irlandii Północnej	14
3.5 Transport publiczny w Irlandii Północnej, kolejowy i autobusowy:	14
3.6 Pieniądze i karty kredytowe w Irlandii Północnej	15
3.7 Woda z kranu w Irlandii Północnej	15
3.8 Telefon	15
3.9 W której strefie czasowej znajduje się Irlandia Północna	15
3.10 Wymagania wizowe dla Irlandii Północnej	15
3.11 Języki używane w Irlandii Północnej	15
4. Plan wycieczki do Irlandii i Irlandii Północnej	16
5.13 Wjazd do Irlandii Północnej i samodzielne zwiedzanie miasta i murali w Derry – dzień 13	17
5.13.A Gdzie się zatrzymać w Derry	19
5.13.B Dom i dwór Groarty	20
5.13.3 Samodzielne zwiedzanie Derry	21
5.13.4 Murale na ulicy Rossville – Galeria Ludowa	23
Bitwa na Bagnie	23
Krwawa niedziela / Masakra na bagnach	24
5.13.5 Swobodny róg Derry	32
5.13.6 Pomnik strajku głodowego	33
5.13.7 Pomnik Ludu	34
5.13.8 Pomnik Obelisku Krwawej Niedzieli	35
5.13.9 Muzeum Free Derry	36
5.13.10 Ściany Derry	37
5.13.11 Ratusz	39
5.13.12 Most Pokoju	41
5.13.13 Mural dziewcząt z Derry	42

5.13.14 Katedra św. Kolumba	43
5.14 Eksploracja Grobli Olbrzyna; Zamek Dunluce; Gorzelnia Bushmills; Most linowy Carrick-a-Rede; i Dark Hedges – Dzień 14	45
5.14.A Gdzie się zatrzymać w Belfaście	46
5.14.B Holiday Inn Belfast.....	47
5.14.1 Grobla Olbrzyna	48
5.14.2 Zamek Dunluce	52
5.14.3 Gorzelnia Bushmills	54
5.14.4 Most linowy Carrick-a-Rede	55
5.14.5 Ciemne żywopłoty	57
5.15 Samodzielne zwiedzanie Belfastu i murali – dzień 15	59
5.15.A Wielka Opera	62
5.15.B Ratusz w Belfaście	63
5.15.C Spirit of Belfast na Arthur Square (rynek kukurydziany)	69
5.15.1 Spacer po sztuce ulicznej – Bridge St i North St.....	70
5.15.2 Spacer po sztuce ulicznej – Royal Ave, Kent St, Union St, Library St.....	72
5.15.D Biblioteka Centralna w Belfaście	74
5.15.E Katedra św. Anny	75
5.15.F Hotel Kupiecki	78
5.15.G Zegar Pamięci Alberta	79
5.15.H Wielka ryba.....	80
5.15.I Nuala z Hula / Latarnią Nadziei.....	81
5.15.J Centrum Handlowe Victoria Square	83
5.15.K Ratusz Staromiejski	85
5.15.L Targ Św. Jerzego.....	86
5.16 Zwiedzanie Belfastu bez przewodnika – dzień 16	87
5.16.1 Titanic Belfast.....	88
5.16.2 Więzienie Crumlin Road.....	90
5.16.3 Mural Bobby'ego Sandsa	92
5.16.4 Ogrody botaniczne	93
6. Uwagi końcowe	95

1. Dlaczego warto odwiedzić Irlandię Północną?

Irlandia Północna słynie z oszałamiających krajobrazów naturalnych, takich jak Grobla Olbrzyma.

Niektóre z tych malowniczych miejsc, takie jak Dark Hedges, zostały wykorzystane jako miejsca kręcenia 'Gry o tron'.

Podobnie jak sąsiednia Irlandia, Irlandia Północna ma bogatą historię i jest domem dla wielu zamków.

Jednak w przeciwieństwie do swojego sąsiada, Irlandia Północna została niemal rozdarta podczas 'Kłopotów', czyli 30-letniego konfliktu etniczno-nacjonalistycznego trwającego od końca lat 60. XX w. do 1998 r. Ten śmiertelny konflikt toczył się pomiędzy w przeważającej mierze protestanckimi związkowcami (lojalistami), którzy chcieli, aby prowincja pozostała w Wielkiej Brytanii, a przeważnie rzymskokatolickimi nacjonalistami (republikanami), którzy chcieli, aby stała się ona częścią Irlandii. W Derry, epicentrum 'Kłopotów', wiele artystycznych murali przypomina o konflikcie i jego ofiarach.

2.1 Zastrzeżenie

W tym przewodniku dokładamy wszelkich starań, aby zapewnić jak najdokładniejsze informacje. Z biegiem czasu ceny, godziny, a nawet atrakcje mogą ulegać zmianom. Dlatego też ja i backpackandsnorkel.com nie ponosimy odpowiedzialności za doświadczenia użytkowników podczas podróży. Zdecydowanie sugeruję, abyś napisał lub zadzwonił do atrakcji, które planujesz odwiedzić, w celu potwierdzenia podczas planowania podróży.

Prosimy również zachować czujność, zwracać uwagę na otoczenie i mieć oko na swoje rzeczy. Kieszonkowcy i inni przestępcy mogą z łatwością zrujnować nawet najlepiej zaplanowane wakacje.

2.2 Prawa autorskie

Ta strona internetowa i jej zawartość są objęte prawami autorskimi 'Rudy at Backpack and Snorkel'. Wszelkie prawa zastrzeżone. Jakakolwiek redystrybucja lub reprodukcja części lub całości treści w jakiegokolwiek formie jest zabroniona. Zawartość tej witryny (w tym zdjęcia) nie może być sprzedawana, przedrukowywana ani wykorzystywana w celach komercyjnych bez pisemnej zgody 'Rudy at Backpack and Snorkel'. Bez naszej wyraźnej pisemnej zgody nie możesz rozpowszechniać ani wykorzystywać komercyjnie treści. Nie możesz ich także przesyłać ani przechowywać na żadnej innej stronie internetowej ani w innej formie elektronicznego systemu wyszukiwania.

3. Ogólne informacje o Irlandii Północnej

3.1 Ile czasu potrzebujesz na wizytę w Irlandii Północnej?

Irlandię Północną można zwiedzić w 3 i więcej dni, ale najlepiej połączyć to ze zwiedzaniem Irlandii.

W tym Fioletowym Przewodniku po Irlandii Północnej przedstawiamy część 2,5-tygodniowego planu podróży po Irlandii Północnej dla obu krajów, z którego możesz korzystać w niezmienionej postaci lub dostosować go do swoich zainteresowań.

Plan podróży można znaleźć w [rozdział 4](#).

3.2 Jaki jest najlepszy czas na wizytę w Irlandii Północnej?

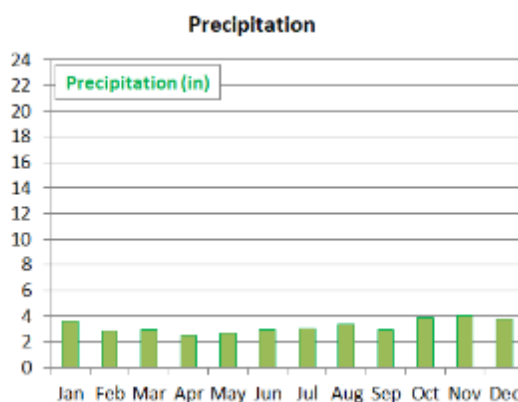
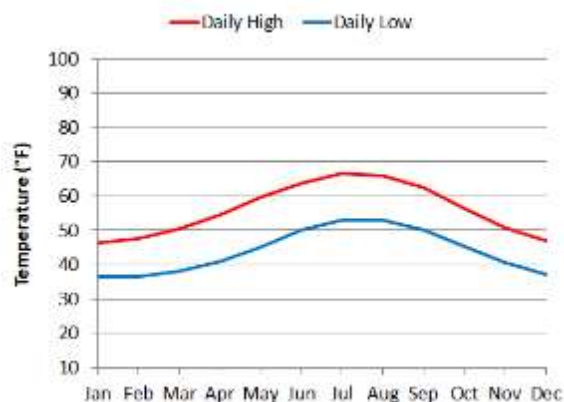
Pogoda w Irlandii Północnej charakteryzuje się łagodnymi latami i chłodnymi zimami, bez dużych ekstremalnych temperatur. Latem temperatury często utrzymują się na poziomie 20°C lub poniżej, a zimą temperatury zwykle utrzymują się na poziomie kilku stopni powyżej zera.

Deszcz utrzymuje się przez cały rok – zazwyczaj pada przez 10–13 dni w miesiącu, ale rzadko jest to ulewa.

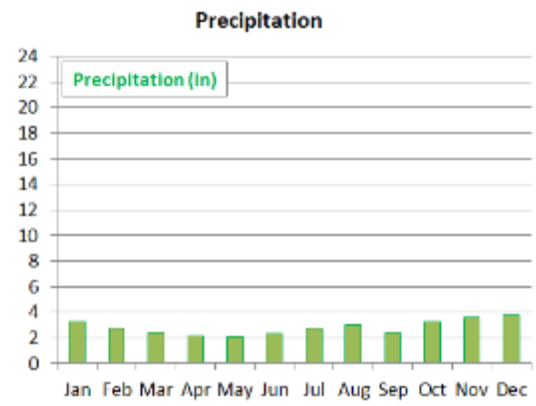
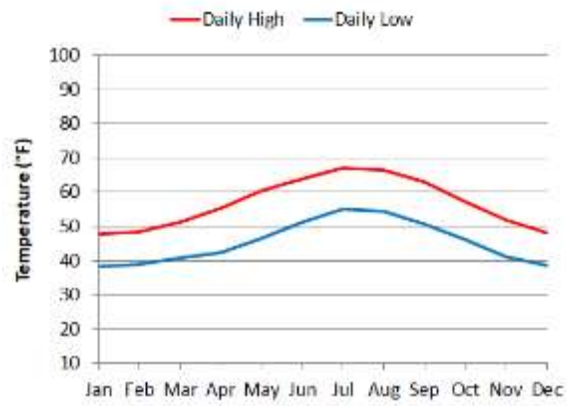
Najlepszym czasem na odwiedzenie Irlandii jest lato.

- **Czerwiec – sierpień:** Jest to szczyt sezonu turystycznego w Irlandii Północnej – ceny hoteli i biletów lotniczych są najwyższe, a wiele atrakcji będzie zatłoczonych, dlatego w przypadku wielu atrakcji zdecydowanie zaleca się rezerwacje. Dni są długie, a temperatury łagodne. Deszcz może wystąpić każdego dnia, ale w miesiącach letnich zwykle jest go mniej.
- **Wrzesień - październik:** To jest sezon na ramiona. Ceny hoteli i biletów lotniczych nieco spadają, a turystów jest mniej. Pogoda jest chłodniejsza i możesz mieć szczęście i piękną pogodę lub możesz mieć chłodną jesień i dużo deszczowych dni.
- **Listopad - luty:** Dni są krótkie; a pogoda jest mokra i zimna. Z wyjątkiem okresu około świąt Bożego Narodzenia, ceny hoteli i biletów lotniczych są najniższe w roku, a liczba turystów jest niewielka.
- **Marzec - maj:** To jest sezon na ramiona. Ceny są nadal rozsądne (z wyjątkiem okolic Dnia Świętego Patryka) i nastala wiosna. Nadal jest chłodno, a pogoda może się wahać lub nie. W niektórych latach będzie dużo deszczu, w innych będzie pięknie i sucho. Niestety nie da się tego przewidzieć.

Poniżej znajduje się klimat, jakiego możesz się spodziewać podczas podróży do Belfastu w Irlandii Północnej:

Poniżej znajduje się klimat, jakiego możesz się spodziewać podczas podróży do Derry w Irlandii Północnej:

3.3 Najważniejsze wydarzenia w historii Irlandii Północnej

- 115 000–16 000 p.n.e.: Irlandia Północna jest okresowo pokryta lodem o grubości ponad 3 km, w wyniku czego powstał most lodowy między Irlandią a Wielką Brytanią
- 14 000 p.n.e.: most lodowy istnieje tylko pomiędzy Irlandią Północną a Szkocją
- 12 000 p.n.e.: zniknął most lodowy – Irlandia Północna i Wielka Brytania zostały całkowicie od siebie oddzielone
- 8000 p.n.e.: w Irlandii Północnej obecne są społeczności środkowej epoki kamienia
- 4350 p.n.e.: hodowla roślin i zwierząt domowych (bydła i owiec) w wielu miejscach w Irlandii Północnej. Ludzie zaczynają budować megalityczne pomniki – dziś znanych jest ponad 1200
- 3500 p.n.e. i 3000 p.n.e.: działa najstarszy na świecie system pól ze ścianami z suchego kamienia, a głównymi uprawami są pszenica i jęczmień
- 2500 p.n.e.: rozpoczyna się epoka brązu i do godnych uwagi wynalazków należą: koło, warzenie alkoholu, tkanie tekstyliów, umiejętna obróbka metali, zaprzęgnięcie wołów
- Około 2500 rpn.: Kultura pucharów dzwonowych rozprzestrzeniła się na Irlandię Północną. Język celtycki został sprowadzony do Irlandii w epoce brązu lub późniejszej epoce żelaza
- 500 p.n.e.: populacja waha się pomiędzy 100 000 a 200 000 osób
- 500 p.n.e.: W Irlandii rozpoczyna się epoka żelaza, a geografowie grecko-rzymscy tworzą pisemne wzmianki
- II wiek n.e.: Ptolemeusz nazywa Irlandię Mikra Brettania (Mała Brytania), a Wielką Brytanię: Megale Brettania (Wielka Brytania). Później używa słowa Iouernia na określenie Irlandii i nazywa Wielką Brytanię Albionem. Rzymianie nazywają Irlandię Hibernią, a później Szkocją
- 150 p.n.e.: Przed 150 p.n.e. przedmioty takie jak wazony itp. miały głównie styl europejski, a później wykazywały głównie wpływy Wielkiej Brytanii
- 100 p.n.e. – 300 n.e.: Irlandzki ciemny wiek prowadzi do stagnacji gospodarczej i kulturalnej. Irlandia jest mozaiką wielu rywalizujących ze sobą królestw
- 432 r.: Do Irlandii przybywa rzymsko-brytyjski misjonarz chrześcijański Patrick. Jego praca oraz praca innych chrześcijańskich misjonarzy ostatecznie prowadzi do upadku tradycji druidów
- Lata czterdzieste XIX w.: Pojawia się pierwszy Wysoki Król Irlandii. Wysoki Król Irlandii to król, który twierdzi, że sprawuje lub faktycznie sprawuje władzę nad całą Irlandią.
- IX wiek: najeźdźcy Wikingów rozpoczynają plądrowanie irlandzkich klasztorów i miast
- 1169: Anglo-Normanowie najeżdżają Królestwo Leister z 40 rycerzami, 60 zbrojnymi i 360 łucznikami
- 1170: Kolejne lądowanie anglo-normańskiego szlachcica Richarda de Clare, znanego jako 'Strongbow', z co najmniej 200 rycerzami i 1000 żołnierzami w celu inwazji na inne części Irlandii - interwencje wojskowe zostały usankcjonowane przez króla Anglii Henryka II

- 1171: Obawiając się, że Strongbow założy własne królestwo w Irlandii, król Henryk ląduje w Irlandii z dużą armią (co najmniej 500 konnych rycerzy i 4000), aby przejąć kontrolę zarówno nad Anglo-Normanami, jak i Irlandczykami – jego posunięcie popiera Kościół rzymskokatolicki. Henryk przyznaje Strongbow Królestwo Leinster, ale przejmuje resztę Irlandii
- 1172-1175: walki w całej Irlandii
- 1175: Henryk II, król Anglii i wysoki król Ruaidrí, zgadzają się na traktat z Windsoru, dzielący Irlandię na terytorium zajęte przez Normanów, które uznaje Henryka za zwierzchnika, oraz resztę Irlandii z Ruaidrí za zwierzchnika
- 1176: Traktat z Windsoru rozpada się i walki zaczynają się od nowa
- 1177: Henryk II odrzuca Traktat, ogłasza swojego 10-letniego syna 'panem Irlandii', ustanawia lordostwo Irlandii z terytorium będącego w posiadaniu Anglo-Normanów i zachęca panów anglo-normańskich do podboju większego terytorium
- Począwszy od 1169: Normanowie zaczynają budować własne zamki
- 1216: Powstaje wersja Magna Carta (Wielkiej Karty Irlandii) poprzez zastąpienie Londynu Dublinem i kościoła angielskiego Kościołem irlandzkim
- 1297: Powstaje parlament Irlandii
- XIV wiek: Coraz większa część Irlandii znajduje się pod panowaniem rodzimych naczelników gaelickich
- 1367: Irlandzki parlament uchwała Statut Kilkenny, aby utrzymać rządy Normanów i zapobiec asymilacji Normanów w społeczeństwie irlandzkim. Przedmioty anglojęzyczne muszą mówić po angielsku i przestrzegać angielskiego prawa.
- Koniec XV wieku: kultura i język irlandzki, z pewnymi wpływami normańskimi, rozkwita i staje się dominująca
- 1494: Irlandzki parlament zostaje ubezwłasnowolniony na mocy ustawy Poyninga (Statut Droghedy). Stwierdza, że parlament nie może się zebrać, dopóki proponowane przepisy nie zostaną zatwierdzone przez irlandzkiego lorda zastępcę i Tajną Radę oraz przez angielskiego monarchę i Tajną Radę
- 1542: Henryk VIII, król Anglii, ogłasza się 'królem Irlandii' w ustawie o Koronie Irlandii, mającej na celu przywrócenie angielskiego panowania nad Irlandią
- połowa XVI wieku: Korona angielska konfiskuje ziemię należącą do Irlandii i kolonizuje ją osadnikami brytyjskimi, zwłaszcza w prowincji Ulster, gdzie na nowych plantacjach osiedla się nawet 80 000 protestanckich Anglików i Szkotów
- 1593–1603: Podczas wojny dziewięcioletniej Anglicy pokonują irlandzką konfederację dowodzoną przez dwóch najpotężniejszych lordów Ulsteru
- 1607: Ucieczka hrabiów (przywódców irlandzkiego ruchu oporu i około 90 ich zwolenników, w tym większość gaelickiej szlachty Ulsteru) oznacza koniec starego porządku gaelickiego. Ich ziemie zostały przejęte i zasiedlone przez protestanckich osadników z Wielkiej Brytanii
- 1607: Katolikom zabrania się sprawowania urzędów publicznych i służby wojskowej
- 1615: Zmienia się okręgi wyborcze irlandzkiego parlamentu, tak że protestanci stanowią większość

3.6 Karty pieniężne i kredytowe w Irlandii Północnej

Walutą używaną w Irlandii jest funt brytyjski. Aktualny kurs wymiany można znaleźć [Tutaj](#).

Karty kredytowe (MasterCard i VISA) są powszechnie akceptowane, z wyjątkiem autobusów.

3.7 Woda z kranu w Irlandii Północnej

Woda z kranu jest zdatna do picia w Irlandii Północnej, ale ma mniej lub bardziej mocny smak chloru, dlatego woleliśmy ją filtrować, aby usunąć smak chloru.

3.8 Telefon

Kod kraju dla Irlandii Północnej jest taki sam jak dla Anglii: +44

3.9 W której strefie czasowej znajduje się Irlandia Północna

Irlandia korzysta z czasu irlandzkiego: UTC/GMT +0 h i przestrzega czasu letniego (DST). Aktualny czas lokalny można znaleźć [Tutaj](#).

3.10 Wymagania wizowe dla Irlandii Północnej

Irlandia Północna, będąca częścią Wielkiej Brytanii, ma takie same przepisy wjazdowe jak reszta Wielkiej Brytanii. Możesz sprawdzić, czy potrzebujesz wizy, aby wjechać do Irlandii Północnej, [Tutaj](#).

W chwili pisania tego tekstu nie ma przejść granicznych między Irlandią a Irlandią Północną, co oznacza, że każdy może przekroczyć granicę. W rzeczywistości możesz nawet nie być świadomy, że przekraczasz granicę, ponieważ często nie ma tam żadnych znaków.

3.11 Języki używane w Irlandii Północnej

Angielski jest pierwszym i najczęściej używanym językiem w Irlandii Północnej. Irlandzki jest także językiem urzędowym i niektórzy ludzie nim posługują się.

4. Plan wycieczki do Irlandii i Irlandii Północnej

Najlepszym sposobem na poznanie tej części świata jest połączenie Irlandii i Irlandii Północnej. Można to łatwo zrobić podczas 2-tygodniowej lub 3-tygodniowej podróży. Plan podróży zawarty w tym przewodniku turystycznym to plan podróży trwający 2,5 tygodnia, który pozwoli Ci zobaczyć najważniejsze atrakcje obu krajów.

Możesz wykorzystać ten plan podróży w niezmienionej postaci lub zmodyfikować go, aby dopasować go do swoich zainteresowań i stylu podróżowania.

Pamiętaj, że w dowolnym miejscu wyspy może padać deszcz, dlatego dobrym pomysłem może być dodanie kilku dni buforowych w obszarach, które Cię najbardziej interesują.

	Dzień	Noc
Dzień 1-12	Samodzielna wycieczka po Irlandii – zobacz Przewodnik po Irlandii Purple	
Dzień 13	Carrowmore; Półwysep Mullaghmore; Derry (Murale , Bezpłatny Derry Corner , Pomnik strajku głodowego , Pomnik Ludowy , Obelisk upamiętniający Krwawą Niedzielę , Muzeum Wolnego Derry , Brama Rzeźnicza , Ratusz , Most Pokoju , Mural dziewcząt z Derry , Katedra św. Kolumba)	Derry
Dzień 14	Grobla Olbrzyma ; Zamek Dunluce ; Gorzelnia Bushmills ; Most linowy Carrick-a-Rede ; Ciemne żywopłoty	Belfast
Dzień 15	Wielka Opera , Ratusz w Belfaście , Rynek Kukurydzy , Spacer po sztuce ulicznej , Biblioteka Centralna w Belfaście , Katedra św. Anny , Hotel Kupiecki , Zegar upamiętniający Alberta , Wielka Ryba , Nuala z Hula , Plac Wiktorii , Stary Ratusz , Rynek Św. Jerzego	Belfast
Dzień 16	Titanic Belfast ; Więzienie przy Crumlin Road ; Mural Bobby'ego Sandsa ; Ogrody Botaniczne	Dublin
Dzień 17	Lot do domu	

5.13 Wejście do Irlandii Północnej i samodzielne zwiedzanie miasta i murali w Derry – dzień 13

Dziś rano zwiedzaliśmy cmentarz megalityczny Carrowmore i półwysep Mullaghmore w Irlandii, a po południu udaliśmy się do Irlandii Północnej.

W chwili pisania tego tekstu na żadnej z wielu dróg łączących oba kraje nie ma patroli granicznych między Irlandią a Irlandią Północną.

Możesz nawet nie zauważyć, że wjeżdżasz do Irlandii Północnej, ponieważ nie na każdej drodze znajduje się znak informujący o przekroczeniu granicy.

Jedyną rzeczą, która powiadamia Cię o przekroczeniu granicy może być:

- Twój GPS ogłasza "Witamy w Irlandii Północnej" lub "Witamy w Wielkiej Brytanii"
- Znaki ograniczenia prędkości stają się coraz częstsze i pokazują mniejsze liczby, ponieważ Irlandia Północna jest częścią Wielkiej Brytanii, a ograniczenia prędkości są teraz podawane w milach na godzinę, a nie w Irlandii w km na godzinę
- Kiedy wychodzisz i próbujesz zapłacić na stacji benzynowej lub w restauracji, ceny są teraz podawane w funtach brytyjskich, a nie w euro używanych w Irlandii

Fioletowy przewodnik turystyczny po Irlandii Północnej rozpoczyna się od samodzielnej wycieczki po mieście i muralach w Derry. Zabytki, które widzieliśmy rano w Irlandii, opisujemy w naszym Przewodniku po Irlandii Fioletowej.

- 1 = Sligo
2 = Cmentarz megalityczny w Carrowmore
3 = Półwysep Mullaghmore
4 = [\(Londyn\)Derry](#)

5.13.A Gdzie się zatrzymać w Derry

Liczące 85 000 mieszkańców (105 000 na obszarze miejskim) Derry jest drugim co do wielkości miastem w Irlandii Północnej.

Derry było epicentrum Kłopotów, a bitwa na bagnach w Derry jego punktem wyjścia.

Oto zakwaterowanie, które jest dostępne podczas wizyty:

5.13.B Dom i dwór Groarty

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#), [książka](#))

Groarty House & Manor to pensjonat położony na wsi, około 4,2 km od zabytkowej dzielnicy Derry.

Zamawiasz śniadanie poprzedniego wieczoru, które rano serwowane jest w sali śniadaniowej.

Pokoje są czyste, przestronne i typowe dla Bed & Breakfast. Właściciele są bardzo przyjaźni i pomocni.

7 = [Most Pokoju](#)

8 = [Mural dziewcząt z Derry](#)

9 = [Katedra św. Kolumba](#)

Aby rozpocząć pieszą wycieczkę po Derry, znajdź parking w pobliżu pierwszego miejsca docelowego, np. Parking przy William Street ([mapa](#)).

5.13.4 Murale na Rossville Street – Galeria Ludowa

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Zacznij od ronda, gdzie przecinają się William Street, Rossville Street i Little James Street, i idź na południe ulicą Rossville Street. Podczas spaceru zobaczysz kolorowe murale. Zakończ ten spacer po muralach przy [Bezpłatny Derry Corner](#).

Aby lepiej zrozumieć murale, ich znaczenie i historię, zachęcamy do przeczytania [Bitwa na Bagnie](#), [Krwawa niedziela / Masakra na bagnach](#) i The Troubles.

Poniższe opisy [Bitwa na Bagnie](#), [Krwawa niedziela / Masakra na bagnach](#) są bardzo krótkie i zachęcamy do zapoznania się z literaturą specjalistyczną dotyczącą tego decydującego momentu w historii Irlandii Północnej.

Bitwa na Bagnie

W 1961 roku około 2/3 mieszkańców Derry stanowili katolicy, a 1/3 protestanci. Większość katolików opowiadała się za zjednoczeniem z Irlandią, podczas gdy większość protestantów była lojalna wobec Wielkiej Brytanii. W wyniku gerrymanderingu Derry i reszta Irlandii Północnej była rządzona przez Partię Unionistów Ulsteru, która była lojalna wobec Wielkiej Brytanii od 1925 roku. Katolicy byli uciskani nie tylko politycznie, ale także ekonomicznie.

Napięcia w Derry narastały przez lata, a zwłaszcza od 1968 r., zanim osiągnęły szczyt i doprowadziły do bitwy o Bogside, która odbyła się w dniach 12–14 sierpnia 1969 r. Bogside to dzielnica na obrzeżach i pod murami miasta Derry, gdzie mieszkają głównie katolicy.

Stało się tak, że 12 sierpnia protestanccy lojaliści Apprentice Boys zorganizowali swoją coroczną paradę, aby upamiętnić pomoc związaną z oblężeniem Derry, które świętowali jako zwycięstwo protestantów i wykorzystali to jako wyrachowaną zniewagę wobec katolików w Derry.

Podczas parady rzucali grosze ze szczytu murów na katolickich mieszkańców Bogside, którzy używali proc do odpalania kulek. Kiedy parada minęła teren Bogside, katolicy obrzucili kamieniami i gwoździami, co doprowadziło do ostrej konfrontacji.

Sytuacja pogorszyła się, gdy Królewska Policja Ulsteru (RUC) selektywnie odepchnęła katolickich protestujących, a lojaliści zaatakowali domy katolickie – później tego samego dnia przeciwko mieszkańcom Bogside użyto gazu łzawiącego.

Tysiące mieszkańców Bogside broniło Bogside gradem kamieni i bomb benzynowych, budowało barykady i ustawiało punkty pierwszej pomocy.

14 sierpnia przeciwko Bogside użyto broni palnej, a o godzinie 17:00 na prośbę irlandzkiego rządu w sprawę zaangażowało się wojsko brytyjskie. Wojska brytyjskie próbowały przywrócić porządek i nie wkroczyły do Bogside, które stało się obszarem zakazanym zwanym Free Derry.

Początkowo wojska brytyjskie zostały przyjęte przez mieszkańców Bogside jako siła neutralna, ale nie trwało to długo, gdyż Kłopoty się pogorszyły.

W ciągu trzech dni zamieszek na Bogside ponad 1000 osób zostało rannych, ale nikt nie zginął.

Brytyjski premier Cameron powiedział, składając sprawozdanie z ustaleń w 2010 r.:

- Panie Marszałku, jestem głęboko patriotą. Nigdy nie chcę wierzyć w nic złego w naszym kraju. Nigdy nie chcę kwestionować zachowania naszych żołnierzy i naszej armii, którą uważam za najlepszą na świecie. Widziałem na własne oczy bardzo trudne i niebezpieczne okoliczności, w których prosimy naszych żołnierzy o służbę. Ale wnioski z tego raportu są całkowicie jasne. Nie ma wątpliwości, nie ma nic dwuznacznego, nie ma dwuznaczności. To, co wydarzyło się w Krwawą Niedzielę, było zarówno nieuzasadnione, jak i nieusprawiedliwione. To było złe.

Przyznał, że wszyscy, którzy zginęli, w chwili śmierci byli nieuzbrojeni i że brytyjski żołnierz jako pierwszy oddał strzały do cywilów. Powiedział również, że nie było to zaplanowane, chociaż 'nie było sensu próbować łagodzić lub dwuznaczności', ponieważ 'to, co się stało, nigdy, przenigdy nie powinno się wydarzyć'. Cameron przeprosił w imieniu rządu brytyjskiego, stwierdzając, że 'bardzo mu przykro'.

Zachęcamy do zapoznania się z tym tematem w celu szerszego zrozumienia lub dołączenia do [wycieczka z przewodnikiem po Derry](#) i odwiedzenia [Muzeum Wolnego Derry](#).

Mural pokoju (2004), namalowany przez artystów Bogside (bracia Tom i William Kelly oraz Kevin Hasson).

Gołąb, symbol pokoju, wyłania się z liścia dębu, który jest symbolem Derry. Derry pochodzi od irlandzkiego słowa Doire, które oznacza drewno dębowe. Derry znajduje się w hrabstwie Derry, a jego pseudonim to hrabstwo Oak-Leaf.

Każdy kwadrat ma taką samą wielkość, co reprezentuje równość wszystkich obywateli.

Matki i siostry

Peggy O'Hara była matką Patsy O'Hary, która prowadziła strajk głodowy. Dziewczynka wskazuje na gołębicę na Muralu Pokoju w innym budynku.

A Tribute to John Hume (2008), namalowany przez Bogside Artists (bracia Tom i William Kelly oraz Kevin Hasson).

Mural przedstawia czterech laureatów Pokojowej Nagrody Nobla, którzy byli przede wszystkim orędownikami małych ludzi:

- **John Hume, irlandzki polityk nacjonalistyczny w Irlandii Północnej**
- **Doktor Martin Luther King Jr. Hume wymienił go podczas odsłonięcia jako człowieka, który wywarł na niego największy wpływ podczas jego kampanii na rzecz praw demokratycznych dla uciskanych katolików w północnej Irlandii**
- **Matka Teresa, która kształciła się w Dublinie i była zaangażowana w działania na rzecz pokoju na północy**
- **Nelsona Mandeli, którego walka o sprawiedliwość w Republice Południowej Afryki toczyła się równolegle z walką o sprawiedliwość w Irlandii Północnej**
- **Most Brookliński jako metafora, ponieważ wszyscy czterej byli budowniczymi mostów, trzech z nich politycznie, a Matka Teresa duchowo**

William Kelly (Bogside Artists): 'W sztuce, tak jak w życiu, są pretendenci i pretendenci. John Hume jest pretendentem. Prawdziwe osiągnięcie to zwykła sława. John Hume

należy do tego pierwszego, a jego dziedzictwo będzie żyło długo po nim”. Następnie Tom odczytał oświadczenie Bono, znanego z grupy popowej U2: 'Tu, w U2, mamy jedną zasadę. Czegokolwiek chce John Hume, odpowiedź brzmi: «Tak». Wizjonerskie przywództwo doktora Kinga zmieniło Stany Zjednoczone, podobnie jak ten człowiek dla narodu irlandzkiego”.

Odsłonięcie spotkało się z ogromnym zainteresowaniem mediów. Dla artystów jest to 'podpis Galerii Ludowej i hołd złożony wielkiemu człowiekowi, na który czekano od dawna”.

Mural praw obywatelskich (2004), namalowany przez artystów Bogside (bracia Tom i William Kelly oraz Kevin Hasson).

William Kelly (Bogside Artists): 'Ten mural upamiętnia początek walki o prawa demokratyczne w Derry. Nie można zbyt często podkreślać, że w tej walce uczestniczyli zarówno protestanci, jak i katolicy. Marsz 5 października 1968 roku zakończył się rozlewem krwi na Duke Street Derry, kiedy RUC wpadła w szał, bijąc protestujących z całą wrogością i zaniechaniem grupy szturmowców. Wydarzenie to zostało uchwycone przez ekipy telewizyjne i wywołało falę szoku w całym cywilizowanym świecie. Nasz mural pokazuje typowy marsz z tamtego okresu. Naszym zamiarem było opisanie go takim, jaki był, szczęśliwiej, niemal świątecznej uroczystości zorganizowanej przez ludzi, którzy byli zadowoleni, że w końcu przeciwstawili się przedłużającej się niesprawiedliwości. Te wczesne marsze były inspirowane kampaniami obywatelskiego nieposłuszeństwa Martina Luthera Kinga.

The Saturday Matinee / The Rioter (2001), namalowany przez Bogside Artists (bracia Tom i William Kelly oraz Kevin Hasson).

Przedstawiona scena jest typowa dla wielu zamieszek, które miały miejsce w Bogside od 1969 do początku lat 70. Zamieszki były na porządku dziennym, a wiele z nich miało miejsce w sobotnie popołudnia, stąd tytuł 'Sobotni poranek'.

Operation Motorman/The Summer Invasion (2001) i The Runner (2006), namalowane przez Bogside Artists (bracia Tom i William Kelly oraz Kevin Hasson).

Mural Operation Motorman przedstawia wydarzenie podczas Operacji Motorman, kiedy 31 lipca 1972 roku armia brytyjska odzyskała obszary zamknięte utworzone przez republikańskie siły paramilitarne w miastach w całej Irlandii Północnej, w tym w Derry.

Mural Runner jest poświęcony pamięci i bohaterstwu Patricka Walsha.

William Kelly (Artyści z Bogside): Mural przedstawia bardzo typowy widok z czasów kłopotów. W sytuacjach zamieszek powszechnie używano gazu łzawiącego. To zdjęcie przedstawia młodego chłopca w pełnym locie, kilka sekund po wystrzeleniu kanistra z gazem CS. Uzupełnia mural przedstawiający żołnierza na sąsiedniej ścianie, nawiązujący do operacji Motorman, która miała miejsce głównie w dzielnicy Creggan w mieście. Poniżej znajdują się dwa małe portrety Manusa Deery'ego i Charlesa Love'a (któremu również poświęcona jest tablica). Obaj młodzi ludzie zginęli podczas kłopotów.

W zamierzeniu artystów ten mural miał stanowić przestrożę i przypomnienie młodym ludziom o niebezpieczeństwach nieodłącznie związanych z konfliktami domowymi. Jest to chronologicznie ostatni mural, ukończony przez artystów w lipcu 2006 roku.”

Mural Che Guevary, namalowany (prawdopodobnie) przez Damiana 'DeeDee' Walkera Ernesto Guevara Lynch, ojciec Che Guevary i potomek Patricka Lyncha, który wyemigrował z Galway (prawdopodobnie w 1742 r.) i ożenił się w Buenos Aires w 1749 r., oświadczył kiedyś, że w jego synu płynie krew irlandzkich rebeliantów, nawiązując do ich irlandzkiego pochodzenia. Był dumny ze swoich irlandzkich korzeni i tego, jak jego rodzina zbudowała biznes w Argentynie po ucieczce z Irlandii. Irlandzki napis 'Thocfadh an réabhlóideach a mharú ach ní an réabhlóid a scríosadh' oznacza 'Rewolucjonista może umrzeć, ale rewolucja żyje dalej’.

Innocenty (2023), namalowany przez Johnny'ego McKerra

Mural przedstawia portrety wszystkich ofiar masakry w Bogside, ale ukazuje Geralda Donagheya (17 l.) jako jedynego, który nie został całkowicie uniewinniony w raporcie z 2010 r., ponieważ tylko on był w posiadaniu bomb z gwoździami. Mural odsłonięto w 13. rocznicę publikacji raportu w sprawie zabójstw.

Bloody Sunday Mural (1997), namalowany przez Bogside Artists (bracia Tom i William Kelly oraz Kevin Hasson).

Mural przedstawia miejscowego księdza katolickiego (późniejszego biskupa Daly'ego) prowadzącego grupę mężczyzn, którzy nieśli ciało Jacka (Jackiego) Duddy'ego z miejsca strzelaniny. W tle maszerujący niosący sztandar praw obywatelskich. Na pierwszym planie widoczny jest także sztandar, jednak zakrwawiony po tym, jak zakryto nim ciało jednej z zamordowanych osób.

Bombowiec benzynowy (1994), namalowany przez artystów Bogside (bracia Tom i William Kelly oraz Kevin Hasson).

Mural przedstawia scenę z bitwy na Bogside, gdzie młody chłopak ubrany w gaz trzyma bombę benzynową.

5.13.5 Bezpłatny kącik Derry

([mapa](#), [recenzje](#))

5 stycznia 1969 roku ktoś namalował graffiti 'Teraz wchodzisz do Free Derry' na ścianie szczytowej na końcu zespołu kamienic. Odnosiło się to do samowłańczego autonomicznego obszaru nacjonalistycznego w Derry's Bogside, który istniał w latach 1969–1972.

Zespół kamienic już nie istnieje, zachowała się jednak ściana szczytowa. Obszar, na którym obecnie stoi, nazywa się Free Derry Corner.

Być może widziałeś różne obrazy ściany. Dzieje się tak dlatego, że ściana jest od czasu do czasu świeżo przemalowana nowymi obrazami, ale zawsze widnieje na niej napis 'Teraz wchodzisz do Free Derry'.

5.13.6 Pomnik strajku głodowego

([mapa](#))

Krótko przed dotarciem do [Bezpłatny Derry Corner](#) minąłeś trzy pomniki:

- [Pomnik strajku głodowego](#)
- [Pomnik Ludowy](#)
- [Obelisk upamiętniający Krwawą Niedzielę](#)

Pomnik Strajku Głodowego upamiętnia strajki głodowe irlandzkich więźniów republikańskich po wycofaniu przez rząd brytyjski statusu kategorii specjalnej (jeńca wojennego, a nie przestępcy) skazanym jeńcom paramilitarnym.

- 1980: Siedmiu więźniów, do których później dołączyli inni, wzięło udział w pierwszym strajku głodowym. Zakończyło się po 53 dniach, kiedy rząd brytyjski zdawał się zgodzić z istotą pięciu żądań więźniów
- 1981: Starcie więźniów z premierem Wielkiej Brytanii Thatcher po tym, jak rząd brytyjski nie zastosował się do ich ustępstw w sprawie pięciu żądań z 1980 r. – strajk zakończył się po tym, jak 10 więźniów zagłodziło się na śmierć

5.13.8 Pomnik Krwawej Niedzieli Obelisk

([mapa](#), [recenzje](#))

Obelisk ten upamiętnia ofiary Krwawej Niedzieli / Masakry na Bogside w 1972 roku.

5.13.9 Muzeum Free Derry ([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Stosunkowo małe Muzeum Free Derry, otwarte w 2007 roku, opowiada historię społeczności Bogside, w której przeważała klasa robotnicza, w okresie Free Derry w latach 1968–1972.

Obejmuje erę praw obywatelskich, bitwę na bagnach, internowanie, krwawą niedzielę i operację Motorman.

W chwili pisania tego tekstu godziny otwarcia to:

Pon. – Sob.: 10:00 – 16:00

Niedziela: 10:00 – 16:00 (czerwiec – październik)

Święta państwowe: 10:00 – 16:00

Zamknięte: Boże Narodzenie i Nowy Rok

Wstęp kosztuje 8 funtów za osobę dorosłą.

5.13.10 Mury Derry

([mapa](#), [recenzje](#))

Dziś Derry jest jedynym miastem w Irlandii i Irlandii Północnej z całkowicie nienaruszonymi murami miejskimi. Mury zostały zbudowane w latach 1613–1619 i mają około jednej mili (1,5 km) obwodu i wysokości 12–35 stóp (3,7–10,7 m). Przez mury prowadzą cztery oryginalne bramy (Biskupowska, Rzeźnicza, Ferryquay Gate i Shipquay Gate) oraz trzy nowsze bramy (Zamkowa, Magazynowa i Nowa). Mury miejskie Derry nigdy nie zostały naruszone, mimo że napastnicy kilkakrotnie oblegali miasto, m.in. w 1689 r., kiedy oblężenie Derry trwało 105 dni, co doprowadziło do powstania przez miasto przydomka: Dziewicze Miasto.

Z [Muzeum Wolnego Derry](#) możesz albo wejść na wzgórze ścieżką dla pieszych prowadzącą do murów miejskich, albo przejść ulicą Fahan, która doprowadzi Cię do Butcher's Gate ([mapa](#)), jednej z czterech oryginalnych bram. Przy bramie możesz wejść na szczyt muru i iść po murze w kierunku północnym.

5.13.12 Most Pokoju

([mapa](#), [recenzje](#))

Most Pokoju to most dla pieszych i rowerów o długości 235 m nad rzeką Foyle. Został otwarty w 2011 roku i łączy przeważnie związkową dzielnicę Waterside na wschodnim brzegu rzeki z przeważnie nacjonalistyczną dzielnicą Cityside na zachodnim brzegu. Jak sama nazwa wskazuje, most ma służyć poprawie relacji pomiędzy obiema stronami.

Most ma asymetryczny kształt, który składa się z dwóch identycznych boków wspartych na dwóch pochylonych filarach. Projekt jest symbolicznym wezwaniem obu społeczności do pokojowego zjednoczenia się.

5.13.13 Mural z dziewczętami z Derry ([mapa](#), [recenzje](#))

The Derry Girls to brytyjski serial komediowy dla nastolatków, który emitowany był od 2018 roku w trzech seriach. Fabuła podążała za Erin Quinn, jej kuzynką Orlą oraz ich przyjaciółmi Clare, Michelle i angielskim kuzynem Michelle, Jamesem, przez ich nastoletnie lata, pod koniec Kłopotów w Derry.

Cała piątka uczęszcza do katolickiego gimnazjum dla dziewcząt i często znajduje się w absurdalnych sytuacjach. Mimo że wątki fabularne są fikcyjne, nawiązują do rzeczywistych wydarzeń z The Troubles.

W pobliżu muralu znajduje się centrum handlowe Foyleside, jeśli chcesz zrobić małe zakupy.

5.13.14 Katedra św. Kolumba

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Katedra św. Kolumba jest kościołem katedralnym i stolicą biskupią irlandzkiego kościoła diecezji Derry i Raphoe.

Jest poświęcony świętemu Kolumbie (Colmcille), patronowi Derry. Columba (521–597 ne) był irlandzkim opatem i ewangelistą-misjonarzem, który założył osadę chrześcijańską w rejonie Derry, a następnie szerzył chrześcijaństwo na terenach dzisiejszej Szkocji.

Budowę kościoła rozpoczęto w 1628 r., a konsekracja miała miejsce w 1633 r. Wykorzystano kamienie z lokalnych kamieniołomów, a styl budowy nazwano gotykiem plantacyjnym.

Części jego zewnętrznej i wewnętrznej zostały przebudowane na przestrzeni lat, w tym:

- całkowita przebudowa wnętrza z lat 1861-1862
- dobudowa prezbiterium w 1887 r. na fundamentach położonych w 1633 r., odkrytych podczas prac fundamentowych pod nowe prezbiterium, które zakończyły budowę katedry
- budowę kapituły w 1910 r

Katedra jest zazwyczaj otwarta dla zwiedzających od 10:00 do 15:00 od początku kwietnia do końca września i do 16:00 w sierpniu.

5.14 Odkrywanie Grobli Olbrzyma; Zamek Dunluce; Gorzelnia Bushmills; Most linowy Carrick-a-Rede; i Dark Hedges – Dzień 14

Dzisiaj zobaczymy jedną z głównych atrakcji Irlandii Północnej: Groblę Olbrzyma. Następnie złożymy krótkie wizyty w zamku Dunluce i destylarni Bushmills, a następnie odwiedzimy dwa bardzo instagramowe miejsca: most linowy Carrick-a-Rede i Dark Hedges, które być może pamiętacie z Gry o Tron.

- 1 = [Derry](#)
- 2 = [Grobla Olbrzyma](#)
- 3 = [Zamek Dunluce](#)
- 4 = Gorzelnia Bushmills
- 5 = Most linowy Carrick-a-Rede
- 6 = [Ciemne żywopłoty](#)
- 7 = [Belfast](#)

5.14.A Gdzie się zatrzymać w Belfaście

Belfast to stolica Irlandii Północnej i jej największe miasto, liczące 345 000 mieszkańców i 672 000 mieszkańców obszaru metropolitalnego.

Miasto było obszarem najbardziej dotkniętym podczas The Troubles. XXI wiek był dobry dla Belfastu. Dzięki specjalnym umowom Belfast jest jedynym regionem na świecie, który może swobodnie handlować towarami zarówno z rynkiem Wielkiej Brytanii, jak i UE. A turystyka kwitnie.

Oto zakwaterowanie, które jest dostępne podczas wizyty:

5.14.B Holiday Inn Belfast

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#), [książka](#))

Wybraliśmy Holiday Inn Belfast ze względu na doskonałą lokalizację oraz konkurencyjną cenę i jakość. Jest centralnie położony, w odległości krótkiego spaceru od miejsc docelowych jutrzejszej pieszej wycieczki z przewodnikiem po Belfaście. Poza tym jest to dość typowy Holiday Inn. Pokoje są czyste i wygodne, ale śniadanie w formie bufetu było znacznie lepsze niż to, co zwykle dostajesz w Holiday Inns. Personel był naprawdę miły i pomocny. Przy hotelu nie ma parkingu, ale przy zameldowaniu otrzymasz voucher na bezpłatne parkowanie na parkingu przy stacji kolejowej Great Victoria Street. Do obiektu można dojechać na północ od hotelu, od strony St Andrews Square E.

5.14.1 Grobla Olbrzyma

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Giant's Causeway składa się z około 40 000 powiązanych ze sobą bazaltowych kolumn, które powstały w wyniku erupcji starożytnej szczeliny wulkanicznej, która miała miejsce 50–60 milionów lat temu, podczas której lawa przepływała przez długą szczelinę wulkaniczną, tworząc ogromne pole lawy rozciągające się od Irlandii po Szkocję. Kiedy lawa ostygła, skurczyła się pionowo, tworząc sześciokątne kolumny, aby złagodzić naprężenia. Dalsze chłodzenie doprowadziło do pęknięć poziomych (ciasteczek). W wielu przypadkach pęknięcie poziome powodowało, że górna część miała kształt wklęsły, natomiast dolna powierzchnia miała kształt wypukły. Nazywa się je przegubami kulowymi i gniazdowymi. Rozmiar kolumn zależy od prędkości, z jaką lawa się ochładza.

Irlandzka legenda ma swoje własne wyjaśnienie:

Irlandzki gigant Fionn mac Cumhaill (Finn MacCool) był olbrzymem odważnym i miłym, ale lubił się przechwalać, że jest najwyższy i najsilniejszy. Za oceanem w Szkocji żył podły olbrzym o imieniu Benandonner.

Benandonner usłyszał o przechwalaniu się Fionna i obaj wdali się w krzyżującą potyczkę za morzem, w wyniku czego obaj zgodzili się na walkę.

Aby się do siebie dostać, zaczęli budować groblę z każdej strony, zbierając kamienie i wrzucając je do morza.

Po ciężkim dniu pracy przy budowie grobli Fionn był wyczerpany i bał się coraz bardziej, w miarę jak Benandonner stawał się coraz większy, im bardziej się do siebie zbliżali. I zdał sobie sprawę, że nie będzie miał szans, ponieważ Benandonner był znacznie większy od niego.

Fionn pobiegł do domu, do żony i powiedział jej, że ma poważne kłopoty. Na szczęście żona Fionna, Sadhbh, była bardzo mądra. Kazała mu przebrać się za dziecko, a następnie umieściła go w kołysce w salonie ich domu.

Następnego dnia Benandonner skończył budowę grobli, pobiegł prosto do domu Fionna i zaczął walić w drzwi.

Sadhbh powiedział mu, że Fionna nie ma, ale wróci później.

Na filmie pokazanym w centrum dla zwiedzających Sadhbh płała Benandonnerowi kilka figli i zawsze powtarza mu, że Fionn radzi sobie lepiej i szybciej. Być może jest to jednak legenda muzeum.

Tak czy inaczej, Benandonner przeszukuje dom i znajduje dziecko. Sadhbh powiedział mu, że to jest ich syn. Sądząc po wielkości dziecka, Benandonner uważa, że jego ojciec, Fionn, musi być znacznie większy od niego.

W obawie o swoje życie ucieka z powrotem do Szkocji i burzy za sobą groblę.

I jak głosi historia: Fionn i Sadhbh żyli długo i szczęśliwie.

Nawiasem mówiąc, po drugiej stronie morza w Szkocji znajdują się identyczne bazaltowe kolumny w jaskini Fingala na szkockiej wyspie Staffa.

W chwili pisania tego tekstu Grobla Olbrzyma jest otwarta od zmierzchu do świtu, natomiast centrum dla zwiedzających i parking są otwarte od 9:00 do 17:00 (od marca do listopada).

Wstęp kosztuje 15,50 GBP za osobę dorosłą, dzieci płacą połowę.
Należy pamiętać, że bilety dają 30-minutowe okno na wejście. Upewnij się więc, że się nie spóźnisz, ponieważ możesz zostać odrzucony.
Bilet obejmuje parking, dostęp do centrum dla zwiedzających z małym muzeum i toaletami oraz wycieczkę z przewodnikiem.
Nie ma potrzeby korzystania z wycieczki z przewodnikiem, ale polecamy ją, ponieważ uznaliśmy ją za bardzo interesującą.

Z centrum dla zwiedzających należy zejść 1,2 km w dół do bazaltowych kolumn lub skorzystać z autobusu wahadłowego za 1 GBP za osobę za podróż w jedną stronę.

4. The fourth part of the document discusses the role of the accounting system in managing the company's financial resources and controlling costs. It highlights the importance of budgeting and cost accounting in achieving the company's financial goals.

5. The fifth part of the document concludes by summarizing the key points discussed and emphasizing the overall importance of the accounting system in the success of the company.

5.14.3 Destylarnia Bushmills

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Destylarnia Old Bushmills została założona w 1784 roku. Produkuje irlandzką whisky marki Bushmills i co roku odwiedza ją około 120 000 gości.

Oryginalna destylarnia miała trudne początki i wydaje się, że była zamknięta przez więcej lat, niż faktycznie działała. Ale sytuacja się zmieniła, gdy została przejęta w 1860 roku.

Firma odniosła sukces i nawet niszczycielski pożar w 1885 roku, który zniszczył oryginalne budynki Bushmills, nie miał trwałych skutków. Zaledwie pięć lat później, w 1890 roku, parowiec SS Bushmills, będący własnością destylarni i przez nią zarządzany, odbył swój dziewiczy rejs przez Atlantyk, aby dostarczyć whisky Bushmills do USA. Zawitał do portów w Filadelfii i Nowym Jorku, a następnie do Singapuru, Hongkongu, Szanghaju i Jokohamy.

W XX wieku Stany Zjednoczone stały się bardzo ważnym rynkiem eksportowym dla Bushmills, a prohibicja w 1920 roku w USA mocno uderzyła w firmę. Wyczuwając, że prohibicja dobiega końca w 1933 r., zgromadzili duże ilości whisky, którą sprzedawali w USA po zniesieniu prohibicji.

Po II wojnie światowej firma kilkakrotnie zmieniała właścicieli. Od 2014 roku jest własnością Proximo Spirits.

W chwili pisania tego tekstu destylarnia Bushmills jest otwarta:

Pon. – Sob.: 10:00 – 16:45

Niedziela: 11:00–16:45

Wycieczki po destylarni są oferowane przez cały dzień i trwają od 1 godziny do 2,5 godziny, a ich koszt wynosi od 15 do 50 funtów za osobę dorosłą.

5.14.4 Most linowy Carrick-a-Rede

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Most linowy Carrick-a-Rede to jedno z tych instagramowych miejsc w Irlandii Północnej, które zwiększyło liczbę odwiedzających do 400 000–500 000 osób rocznie. Obecnie pobierają nawet opłatę za parkowanie.

Most linowy Carrick-a-Rede został zbudowany wyłącznie dla turystów, aby mogli doświadczyć spaceru po moście linowym, który rozciąga się od lądu stałego do małej wyspy nad głębokimi klifami, pod którymi znajduje się woda oceanu. Most ma 20 m długości i 30 m nad poziomem wody. Ponieważ w tym obszarze mogą wiać silne wiatry, most jest zamykany, czasami w krótkim czasie, gdy przeprawa staje się zbyt niebezpieczna.

Lokalni rybacy łososia budowali mosty prowadzące na wyspę przez ponad 350 lat, ponieważ od czerwca do września obszar ten był popularną trasą łososia na tarliska. Niestety, łososia zostało obecnie bardzo niewiele, dlatego połowy łososia zostały wstrzymane.

W chwili pisania tego tekstu most linowy jest otwarty od lutego do listopada, zazwyczaj w godzinach 9:00–16:30.

Bilet wstępu, który obejmuje przejazd przez most i parkowanie, kosztuje 13,50 GBP za osobę dorosłą, natomiast samo parkowanie kosztuje 10 GBP za samochód.

Aby dostać się do mostu linowego, należy podążać szlakiem o długości 1,1 km od parkingu wzdłuż klifów. Szlak jest dostępny także dla osób, które zapłaciły jedynie za parking i oferuje piękne, malownicze widoki.

Część 2: Zwiedzanie murali w Belfaście

C = [Rynek Kukurydzy](#)

1 = [Spacer po sztuce ulicznej – Bridge St i North St](#)

2 = [Spacer po sztuce ulicznej – Royal Ave, Kent St, Union St, Library St](#)

D = [Biblioteka Centralna w Belfaście](#)

Część 3: Zwiedzanie Belfastu z przewodnikiem

D = [Biblioteka Centralna w Belfaście](#)

E = [Katedra św. Anny](#)

F = [Hotel handlowy](#)

G = [Zegar upamiętniający Alberta](#)

H = [Wielka Ryba](#)

I = [Nuala z Hula / Latarnią Nadziei](#)

J = [Centrum Handlowe Victoria Square](#)

K = [Stary Ratusz](#)

L = [Rynek Świętego Jerzego](#)

5.15. Wielka Opera

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Grand Opera House to jedyny wiktoriański teatr w Irlandii Północnej. Otworzył swoje podwoje w 1895 roku pod nazwą New Grand Opera House and Cirque. W 1904 roku przemianowano go na Pałac Rozmaitości, a w 1909 ponownie na Wielką Operę. W 1908 roku występował tu Charlie Chaplin.

British Theatres Trust stwierdziło: 'wspaniała sala jest prawdopodobnie najlepiej zachowanym w Wielkiej Brytanii przykładem stylu orientального zastosowanego w architekturze teatralnej'.

W latach 2020–2021 audytorium przywrócono do poprzedniego wyglądu, a przestrzenie foyer i bary na nowo przywrócono do stanu, w jakim są dzisiaj.

Jeśli nie uczestniczysz w przedstawieniu, możesz podziwiać jego wyjątkową fasadę lub wziąć udział w jednej z niewielu wycieczek z przewodnikiem oferowanych co roku.

W chwili pisania tego tekstu wstęp na wycieczkę kosztuje 12,50 GBP za osobę dorosłą, a wycieczka trwa 45–60 minut.

5.15.B Ratusz w Belfaście

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

W 1888 roku królowa Wiktorja nadała Belfastowi status miasta. Nowy budynek ratusza, który lepiej reprezentował status miasta, został zbudowany w latach 1898–1906 w celu zastąpienia [Stary Ratusz](#) przy Victoria Street. Po ukończeniu budowy w Durbanie w Republice Południowej Afryki rozpoczęto budowę niemal dokładnej repliki.

Wnętrze jest częściowo udostępnione do zwiedzania. Zwiedzający mogą zobaczyć Wielkie Wejście, Wielkie Schody, kilka pięknych witraży i wystawę dla zwiedzających (muzeum).

W chwili pisania tego tekstu godziny otwarcia to:

Od poniedziałku do piątku w godzinach 9:30–17:00, ostatnie wejście o 16:00

Sobota – niedziela i święta państwowe od 10:00 do 17:00, ostatnie wejście o 16:00

Wstęp jest bezpłatny.

Ekspozycja dla zwiedzających zlokalizowana jest na parterze skrzydła wschodniego. Oferuje podróż z przewodnikiem od przeszłości Belfastu do teraźniejszości, pokazując żywotność i różnorodność miasta w sześciu strefach tematycznych. Sześć tematów to:

- **Miasto, rozwój i zarządzanie** Trzy sale przedstawiają rozwój Belfastu od jego założenia w 1613 r. do budowy ratusza.
- **Miasto w pracy i zabawie** Trzy sale przedstawiają dziedzictwo przemysłowe Belfastu, od jego najslawniejszego statku Titanic po słynne sale koncertowe i teatry Belfastu.
- **City Speech i City Streets** Trzy sale eksplorują bogate dziedzictwo unikalnych słów i zwrotów Belfastu, dają możliwość interakcji z katalogiem ulic Belfastu z 1897 r. oraz salę eksplorującą gry, w które bawią się dzieci na ulicach Belfastu.
- **Miasto upamiętnia** Cztery sale poświęcone podziałom religijnym i politycznym Belfastu, badając, w jaki sposób zostały one ukształtowane i ukształtowane przez historię na poziomie lokalnym, krajowym i międzynarodowym.
- **Goście przestrzeni refleksji** mogą zapoznać się z archiwalnymi doświadczeniami mieszkańców Belfastu zarejestrowanymi podczas traumatycznych lat 'Kłopotów' oraz zatrzymać się i zastanowić nad tym bolesnym okresem w niedawnej przeszłości miasta.
- **Miasto świętuje** Dwie sale poświęcone są słynnemu synowi i córkom Belfastu, którzy umieścili Belfast na mapie ze względu na ich niezwykle różnorodne osiągnięcia w świecie nauki, technologii, sportu, literatury,

- Pomnik Pirrie ([mapa](#)) William Pirrie, był burmistrzem Belfastu w latach 1896–1898. Odegrał kluczową rolę w koncepcji Titanica, ale także w idei nowego ratusza miejskiego dla Belfastu.
- Królowa Wiktorii ([mapa](#)) Utworzony z okazji Diamentowego Jubileuszu Królowej Wiktorii w 1897 r., został odsłonięty przez jej syna, króla Edwarda VII w 1903 r. Pomnik ten, wyrzeźbiony z sycylijskiego marmuru i wysoki na 3 metry, jest otoczony z każdej strony naturalnej wielkości figurami z brązu przedstawiającymi przedsiębiorstwo i budowę statków. Czytające dziecko z tyłu rzeźby reprezentuje edukację.
- RJ McMordie ([mapa](#)) Posąg burmistrza Belfastu z marmuru Carrara z lat 1910-1914.
- Pomnik Królewskich Strzelców Irlandzkich ([mapa](#)) Figura z brązu przedstawiająca szeregowca pułku. Pomnik oficerów i żołnierzy, którzy zginęli w wojnie południowoafrykańskiej (1899-1902).
- **Pomnik Seaman Magennis VC upamiętnia przyznanie Krzyża Wiktorii czołowemu marynarzowi Magennisowi za wybitną odwagę podczas II wojny światowej – odegrał kluczową rolę w ataku na japoński krążownik Takao 31 lipca 1945 roku.**
- **Sir Daniel Dixon Burmistrz Belfastu w latach 1892-1893, 1901-1903 i 1905-1906.**
- Sir Edward Harland ([mapa](#)) Burmistrz Belfastu od 1885 do 1886
- **Sir James Haslett Burmistrz Belfastu w latach 1887-1888**
- Pomnik Titanica ([mapa](#)) Pomnik z białego marmuru z Carrery. Kobieca postać Śmierci lub Losu spogląda z góry na dwie nimfy morskie wylaniające się z fal, niosąc w ramionach ciało topielca marynarza. Uważano wówczas, że w katastrofie zginęły jedynie 22 miejscowe osoby, a na oryginalnym pomniku widnieją jedynie nazwiska tych ofiar.
- Ogród pamięci Titanica i tablice ([mapa](#)) Oficjalne otwarcie odbyło się 15 kwietnia 2012 r. dla upamiętnienia 100. rocznicy zatonięcia RMS Titanic. Na górnym poziomie znajdują się tablice z brązu, na których wymieniono w kolejności alfabetycznej wszystkich 1512 ofiar katastrofy – pasażerów i załogę. Jest to pierwszy pomnik na świecie, w którym na jednym pomniku znajdują się nazwiska wszystkich ofiar, które zginęły.
- **Pomnik Sił Ekspedycyjnych USA Odsłonięta w 1943 r. kolumna ta pierwotnie znajdowała się przy bramie ratusza, ale została przeniesiona na obecne miejsce i ponownie poświęcona w 1995 r. przez amerykańskiego prezydenta Billa Clintona. Pomnik upamiętnia lądowanie pierwszych wojsk amerykańskich w Europie podczas II wojny światowej. Nosi odznaki armii Stanów Zjednoczonych, korpusu piechoty morskiej i marynarki wojennej.**
- **11 września Tablica pamiątkowa i drzewko Odsłonięte 11 września 2002 r., w pierwszą rocznicę tragicznych wydarzeń, dla upamiętnienia wszystkich, którzy stracili życie w atakach terrorystycznych w Nowym Jorku,**

THE HISTORY OF THE CHURCH

5.15.C Spirit of Belfast na Arthur Square (rynek kukurydziany)

([mapa](#), [recenzje](#))

Plac nosi imię Sir Arthura Chicheстера (1563-1625), który był jednym z najbardziej bezwzględnych angielskich dowódców w Irlandii podczas wojny dziewięcioletniej. Uważany jest także za ojca założyciela Belfastu, gdyż zaproponował odbudowę zamku w Belfaście, który po wojnie dziewięcioletniej popadł w ruinę, jeśli otrzyma od Korony Belfast i otaczające go ziemie. W 1603 roku król zobowiązał się, a Chichester uczynił z niej udaną plantację, przyciągając głównie osadników z Anglii i Manx (Wyspa Man). Plac Arthura jest czasami nazywany Targiem Kukurydzianym, od ulicy Corn Market, która łączy się z nim od północnego zachodu.

Duch Belfastu to stalowa rzeźba, która została odsłonięta w 2009 roku i, jak to lubią mieszkańcy Irlandii Północnej, otrzymała przydomek: Krążki Cebuli.

Kolorowe oświetlenie ma odzwierciedlać fakturę i lekkość Inu, podczas gdy metal odzwierciedla siłę i piękno przemysłu stocznioowego, dwa ważne aspekty historii Belfastu.

Spirit of Belfast został wybrany przez publiczność spośród trzech projektów wybranych przez komisję, która zorganizowała konkurs Arthur Square Artwork.

5.15.1 Spacer po sztuce ulicznej – Bridge St i North St

([mapa](#), [strona internetowa](#))

Z [Plac Artura](#) idź na północny wschód przez 85 m (280 stóp) ulicą High St, a następnie skręć w lewo w Bridge Street ([mapa](#)).

Podziwiaj murale na Bridge St i kontynuuj spacer na północ, nawet jeśli po 95 m nazwa ulicy zmieni się na North St ([mapa](#)).

Na North Street znajduje się wiele murali, koniecznie zajrzyj także do bocznych uliczek, gdzie jest ich więcej.

Przejdź się ulicą North St w sumie 400 m, aż do miejsca tuż za Winetavern St ([mapa](#)) i podziwiaj liczne murale.

THE HISTORY OF THE CITY OF BOSTON

1. The first image shows a close-up of a person's face, which is heavily blurred and distorted. The person appears to be wearing a dark, possibly black, garment. The background is indistinct and blurry.

5.15.H Wielka ryba

([mapa](#), [recenzje](#))

Wielka Ryba to posąg o długości 33 stóp (10 m), który został zbudowany w 1999 r. i ma okładzinę z płytek ceramicznych ozdobioną tekstami i obrazami odnoszącymi się do historii Belfastu jako jego zewnętrzną powłoką.

Wielka Ryba zawiera kapsułę czasu zawierającą informacje, obrazy i poezję Belfastu.

Posąg jest również znany jako Pat The Fish, prawdopodobnie dlatego, że goście z Orkadów w Szkocji poklepywali rybę na szczęście.

Jeśli spojrzysz na drugą stronę ulicy, zobaczysz piękną fasadę Urzędu Celnego, który jest zamknięty dla publiczności.

5.15.I Nuala z Hula / Latarnią Nadziei

([mapa](#), [recenzje](#))

Latarnia Nadziei została zbudowana ze stali nierdzewnej i odlana z brązu w 2007 roku i ma 19,5 m wysokości.

Znajduje się na Placu Dziękczynienia i dlatego jest również nazywany latarnią na Placu Dziękczynienia.

Ponieważ mieszkańcy Irlandii Północnej lubią nadawać swoim posągom przezwiska, często nazywa się je Nuala z Hula, a czasem także Belle on the Ball, Thing with Ring, Our Lady of Thanksgiving lub Angel of Thanksgiving.

Uznany za najlepsze dzieło sztuki w mieście przez Izbę Handlowo-Handlową w Belfaście, posąg został przyjęty jako emblemat i logo przez władze turystyczne, stacje telewizyjne, wiele firm, a nawet Radę Miasta Belfastu. Dzięki temu Nuala z Hula jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych posągów w Belfaście.

Na dole znajduje się kula, która przekazuje uniwersalną filozofię pokoju, harmonii i Święta Dziękczynienia. Na jego powierzchni widnieją miasta, do których migrowali i eksportowali ludność i przemysł Belfastu.

Ze szczytu globu, spiralnie w górę, widnieją kontury kobiety trzymającej 'pierścień Dziękczynienia'.

5.15.J Centrum Handlowe Victoria Square

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Otwarty w 2008 roku Victoria Square to czteropiętrowe centrum handlowe i kompleks mieszkalny o powierzchni 800 000 stóp kwadratowych (74 000 m²) z 62 sklepami, 16 restauracjami i kinem.

Najważniejszym elementem wyróżniającym obiekt jest ogromna szklana kopuła o średnicy 37 m i wysokości 45 m. Obejmuje publiczny dziedziniec z centralnym dostępem do windy i schodów ruchomych prowadzących na wszystkie piętra. Przed centrum handlowym stoi Fontanna Jaffe, która została zbudowana w latach 70. XIX wieku przez byłego burmistrza Otto Jaffe na pamiątkę swojego ojca.

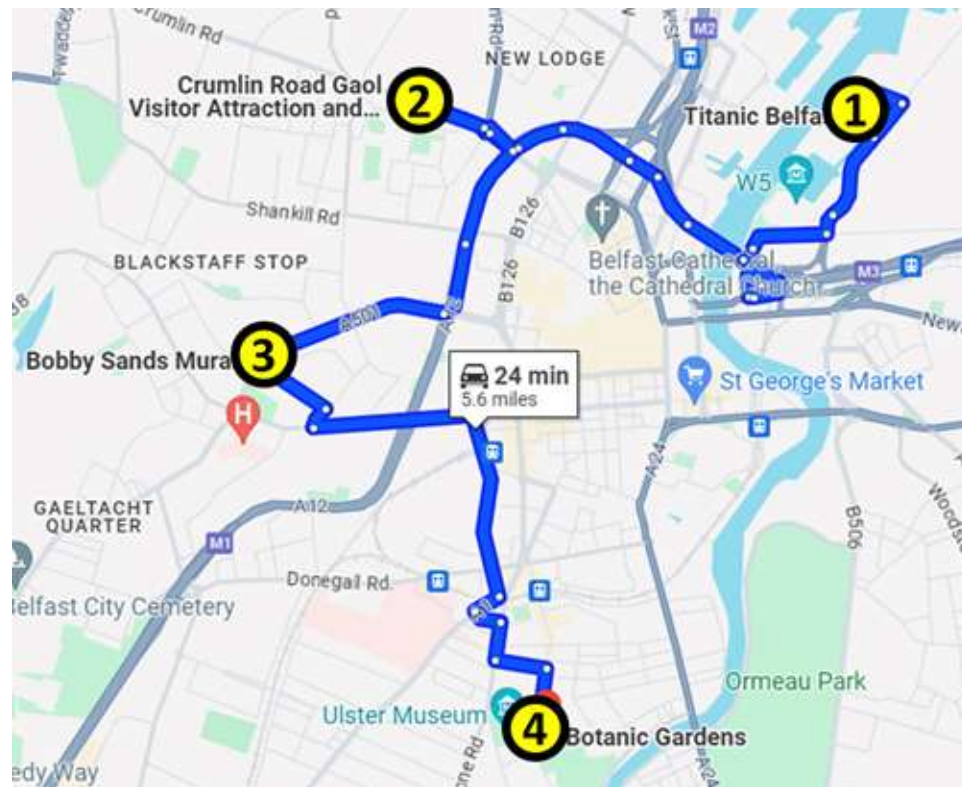

5.16 Samodzielna wycieczka po Belfaście – dzień 16

Dziś nasz ostatni dzień w Belfaście. Dzień zaczniemy od wizyty w kultowym Muzeum Titanica, następnie odwiedzimy więzienie Crumlin Road Gaol i Bobby Sands Mural, które są ważnymi miejscami związanymi z The Troubles, a zakończymy naszą wycieczkę po Belfaście w relaksującym Ogrodzie Botanicznym, zanim pojedziemy do Dublina i jutro odleciemy do domu.

1 = [Titanic Belfast](#)

2 = Więzienie przy Crumlin Road

3 = [Mural Bobby'ego Sandsa](#) 4 = [Ogrody Botaniczne](#)

5.16.1 Titanic Belfast

([mapa](#), [recenzje](#), [strona internetowa](#))

Muzeum Titanic Belfast znajduje się na terenie dawnej stoczni Harland & Wolff, w której zbudowano RMS Titanic.

Został otwarty w 2012 roku, sto lat po tym, jak RMS Titanic odbył swój dziewiczy rejs, zderzył się z górą lodową i zatonął.

Budynek muzeum ma 126 stóp (38 m) wysokości (taką samą wysokość jak kadłub Titanica), a większość jego fasady pokryta jest 3000 paneli z aluminium anodowanego na srebrno.

Wnętrze ośmiopiętrowego budynku obejmuje powierzchnię wystawienniczą i konferencyjną o powierzchni 130 000 stóp kwadratowych (12 000 m²).

Na najwyższym piętrze znajduje się reprodukcja kultowych schodów spopularyzowanych przez film Jamesa Camerona "Titanic" z 1997 r. – są to schody wymyślone na nowo, ponieważ nie ma oryginalnych rysunków.

Na niższych piętrach znajdują się galerie opowiadające następujące historie:

- Boomtown Belfast – miasto z początku XX wieku
- Stocznia – przejażdżka minisamochodem w górę i wokół repliki steru Titanica
- Uruchomienie – jak Titanic został zwodowany 31 maja 1911 r
- Fit-Out – wyposażenie Titanica od jego wodowania do kwietnia 1912 roku
- Dziewiczy rejs – podróż z Belfastu do Southampton, a stamtąd do Cherbourga, Cobh i na zachód
- Zatonięcie – katastrofa z 14/15 kwietnia 1912 r
- Nigdy więcej – reakcja łańcuchowa wydarzeń, które doprowadziły do zatonięcia Titanica i środki podjęte, aby zapobiec powtórzeniu się takiej tragedii
- Ballard's Quest – okres lat, w których statek zaginął
- Statek Marzeń – wybierz się w refleksyjną podróż po nadziejach i marzeniach osób, na które wpływał słynny statek
- Trwałe dziedzictwo – zobacz, jak znaczenie historii Titanica wpłynęło na Belfast i poruszyło wyobraźnię świata poprzez film, teatr i literaturę

Godziny otwarcia różnią się w zależności od miesiąca – aktualne godziny otwarcia można znaleźć na ich stronie internetowej.

W chwili pisania tego tekstu wstęp kosztuje 24,95 GBP za osobę dorosłą – bilety ze zniżką są dostępne dla dzieci, seniorów, studentów i rodzin. Wycieczki z przewodnikiem są dostępne za dodatkową opłatą.

1. The first step in the process of creating a new product is to identify a market need. This involves conducting market research to determine what consumers are looking for and what gaps exist in the current market.

2. Once a market need has been identified, the next step is to develop a concept. This involves brainstorming ideas and creating a prototype that can be used to test the concept and gather feedback from potential customers.

3. The third step is to create a business plan. This document outlines the company's goals, strategies, and financial projections. It is essential for securing funding and guiding the company's growth.

4. The fourth step is to launch the product. This involves marketing the product to the target audience, distributing it, and providing customer support. Monitoring sales and customer feedback is crucial for success.

5. Finally, the company should evaluate the product's performance and make necessary adjustments. This may involve improving the product, changing the marketing strategy, or even discontinuing the product if it is not profitable.

5.16.3 Mural Bobby'ego Sandsa

([mapa](#))

Robert Gerard Sands (1954–1981) był katolikiem z Irlandii Północnej, którego rodzina i on sam byli przez większą część życia dyskryminowani i źle traktowani przez protestantów – tylko dlatego, że byli katolikami.

Został członkiem Tymczasowej Irlandzkiej Armii Republikańskiej (IRA) i pomógł zaplanować zamach bombowy Balmoral Furniture Company w Dunmurry w 1976 roku. Potem doszło do strzelaniny z Królewską Policją Ulsteru, po której Sands i jego towarzysze napastnicy zostali aresztowani podczas próby ucieczki. Za posiadanie broni palnej został skazany na 14 lat więzienia.

Bobby Sands był osadzony w więzieniu [Wieżenie przy Crumlin Road](#) i maltretowany. Rząd Wielkiej Brytanii zmienił wówczas status więźniów politycznych na zwykłych przestępców.

1 marca 1981 roku Sands rozpoczął strajk głodowy, do którego przyłączyli się inni.

Strajk głodowy dotyczył pięciu żądań:

- prawo do nienoszenia munduru więziennego
- prawo do niewykonywania pracy więziennej
- prawo do swobodnego zrzeszania się z innymi więźniami oraz do organizowania zajęć edukacyjnych i rekreacyjnych
- prawo do jednej wizyty, jednego listu i jednej paczki tygodniowo
- pełne przywrócenie remisji utraconej w wyniku protestu

Podczas strajku głodowego Sands został wybrany do brytyjskiego parlamentu jako kandydat przeciwny blokowi H. Nigdy nie mógł zająć miejsca w brytyjskim parlamencie, gdyż kilka miesięcy później zmarł. Następnie brytyjski parlament wprowadził ustawę uniemożliwiającą więźniom odbywającym karę pozbawienia wolności dłuższą niż rok kandydowania na kandydatów w brytyjskich wyborach.

6. Uwagi końcowe

O RUDYM Z PLECAKA I fajki

Urodziłem się w Niemczech i wyemigrowałem do Stanów Zjednoczonych w 2003 roku. Moja żona i ja jesteśmy naprawdę wielonarodową parą: ja mam niemieckie pochodzenie, a ona chińskie dziedzictwo. Oboje mieszkamy w USA.

Niestety, praca w USA oznacza, że mamy znacznie mniej dni urlopu w porównaniu do innych krajów, takich jak m.in. Niemczech i dlatego nie możemy podróżować zbyt często.

Dzięki wielu próbom i błędom znaleźliśmy swój idealny styl podróżowania i wakacji. Tworzenie niezapomnianych chwil poprzez skupienie się na ważnych miejscach, planowanie czasu na spotkania z mieszkańcami i oczywiście na relaks to nasze priorytety.

Nauczyliśmy się także doceniać lokalną żywność i starać się jeść jak najwięcej lokalnych potraw. Dla zabawy staramy się jadać w jednej chińskiej restauracji w każdym kraju, który odwiedzamy. To absolutnie niesamowite, jak różne jest chińskie jedzenie na całej planecie.

PAKUJ PLECAK, fajkę i ruszamy

Nasz styl podróżowania ewoluował na przestrzeni lat. Obecnie, gdy podróżujemy, pakujemy niewiele rzeczy i zazwyczaj potrzebujemy tylko małego plecaka na osobę – zobacz mój [Podróżujące ŚwiatłoPrzewodnik](#).

Za pomocą tego przewodnika chcę zapewnić Ci wartość i pomóc Ci zaplanować własne relaksujące wakacje, których celem będzie tworzenie niezapomnianych chwil!

Jeśli masz jakieś pytania lub uwagi, skontaktuj się ze mną.